

..... ASLİYE CEZA MAHKEMESİ HAKİMLİĞİNE
GÖNDERİLMEK ÜZERE
SULH CEZA MAHKEMESİ HAKİMLİĞİNE
.....

DOSYA NO :
KARAR NO :

SANIK :
VEKİLİ :

KONU : Usul ve Yasaya aykırı olan Sulh Ceza Mahkemesinin tarih ve esas sayılı kararın kaldırılması (Hükmün açıklanmasının geri bırakılması) istemine ilişkindir.

İTİRAZ SEBEPLERİ
(AÇIKLAMALAR)

A- Müvekkilim hakkında Mahkemece yapılan yargılama sonucunda; dosya içinde bulunan tüm kanıtlar değerlendirilerek hakkında verilen "hükmün açıklanmasının ertelenmesi" bağlamındaki kararı öncelikle, Ceza Muhakemesi Hukuku'nun delillerin takdir ve değerlendirilmesindeki yaklaşımı, bu yaklaşımları destekleyen Yüksek Yargıtay içtihatları ve bilimsel görüşleri bağlamında itiraz incelememizin yapılması sırasında değerlendirilmesi dileği ile öncelikle arz ediyoruz.

Bu bağlamda;

" Delil, meydana gelen bir suçun aydınlatılmasına ve suç sanıklarının tespit edilmesine yarayan her türlü ispat vasıtasıdır. Hazırlık soruşturmasında yapılan araştırmalar neticesinde elde edilen ve dosyada yer alan bilgiler birer "hazır" delil olmayıp, duruşma açısından şüphe sebebidir. Delil, asıl olarak son soruşturmada mahkeme açısından geçerli bir terimdir." (Organize Suçlarla Mücadelede Gizli ve Örtülü Yaklaşımlar, Aytekin Geleri/ Hakan İleri, Sh: 223, Seçkin Yayınevi, Ankara, 2003)

Yine mahkemenizce bilineceği üzere; kanuni değil vicdani/serbest ispat sistemi geçerli olduğundan ve maddi gerçek araştırıldığında, **sanık ikrar dahi etse**, ikrar dahil, tüm delillerin CMK'da delillerin irad ve ikame edilmesi usulünü gösteren hükümler çerçevesinde ortaya konulup tartışılmaları ve tam bir vicdani kanaat için görgü tanıklarının duruşmada dinlenilmeleri ve tüm delillerin bu suretle mahkemece değerlendirilmesi gerekmektedir (Ceza Muhakemesi Hukukunun olmazsa olmaz bu kuralını Yargıtay 1. Ceza Dairesinin 29.02.1973 tarih, E. 1972/948, K. 1973/581 sayılı içtihadı da aynı şekilde desteklemektedir.)

Bu itibarla; her delilin temsil ettiği olgu açısından tek tek ele alınarak ispat gücü testine tabi tutulması değil, diğer delil ve temsil ettikleri olgularla birlikte değerlendirilerek, delillerden ispat açısından bir kül halinde vicdani kanıya ulaşılması yani delillerin tümünden bir sonuç çıkartılması gerekir. Yargıtay'ın bir çok içtihadında buna ilişkin olarak "*delillerin bir bütün halinde değerlendirilmesi halinde*" sonuca gidilmesi şeklindeki yerleşmiş içtihatları bu doğrultudadır.

Yineleyecek olursak; Evrensel Ceza Muhakemesi Hukukunun ve Yeni Ceza Muhakemesi Kanunumuzun kabul ettiği ana ilke, kişinin işlediği fiilinin, yapılan yargılama süreci sonunda veya yargılama sürerken fiili işlediğinin veya işlemediğinin sabit olduğu sonucuna, kuşkuya yer vermeyecek suretle varılmaması durumunda, mahkûmiyet kararı verilmemesi gerekir.

Bunun yanında; Yargıtay'a göre "**ceza yargılamasının amacı hiçbir duraksamaya yer vermeden maddi gerçeğin ortaya çıkarılmasıdır**. Bu araştırmada, yani gerçeğe ulaşmada mantık yolunun izlenmesi gerekir. Gerçek; akla uygun ve realist, olayın bütünü veya bir parçasını temsil eden kanıtlardan veya kanıtların bütün olarak değerlendirilmesinden ortaya çıkarılmalıdır. Yoksa **bir takım varsayımlara dayanılarak sonuca ulaşılması, ceza yargılamasının amacına kesinlikle aykırıdır. Ceza Yargılamasında kuşkunun bulunduğu yerde mahkûmiyet kararından söz edilemez**. Bu ilke evrenseldir." (Grabenwarter. Christoph, & 24. Yargılama Güvenceleri Adil Yargılama Hakkı (İHAS md. 6)) Çev. Osman Can) Karşılaştırmalı Güncel Ceza Hukuku Serisi- Adil Yargılama ve Ceza Hukuku, Ankara 2004 sh. 242 den naklen)

Yüksek Yargıtayımızda bir çok kararında yukarıdaki düşüncelere vurgu yapmış ve "Sanığın suçlu olup olmadığı kuşku kalmış ve mahkûmiyetine yeter kesin ve inandırıcı delil bulunmadığı durumlarda hükümlülük kararı verilemeyeceğini belirtmiştir. (1. CD. 27.3.2003 tarih E. 2003/207, K. 2003/423)

Bu açıklamalardan yola çıkarak netice olarak; olayı ispatlayacak delilin bulunmadığı kabul edilmeli ve iddianın kuşku olduğu kabul edilmelidir. Bu durumda mahkûmiyet kararı verilemez, beraat kararı verilmelidir. (2.CD. 15.9.2003 tarih E.2001/37508, K.2003/9299)

Yine Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 01.02.2005 tarih 2004/10 esas 2005/193/2 sayılı kararı yanında yine Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 04.04.1006 tarih 3-35/97 karar sayılı içtihatları da yukarıda belirtmiş olduğumuz görüş ve düşüncelerimizi tam ve eksiksiz bir şekilde desteklediğini düşünmekteyiz.

"Hukuk devletinde Ceza Yargılamasının en önemli ilkelerinden biri olan "in dubio pro reo! Kuşkudan sanık yararlanır kuralı uyarınca, sanığın bir suçtan cezalandırılmasının temel koşulu suçun kuşkuya yer vermeden bir kesinlikle ispat edilmesine bağlıdır. Şüpheli ve aydınlatılmamış olaylar ve iddialar sanığın aleyhine yorumlanarak hüküm tesis edilemez. Ceza mahkûmiyeti bir ihtimale değil, kesin ve açık ispata dayanmalıdır. Bu ispat teorikte olsa da bir kuşku ve başka türlü bir oluşa olanak vermemelidir. Yüksekte olsa bir ihtimale dayanılarak sanığı cezalandırmak, ceza yargılamasının en önemli amacı olan gerçeğe ulaşmadan hüküm vermektir.O halde ceza yargılamasında mahkûmiyet büyük veya küçük bir ihtimale

değil, kuşkudan uzak bir kesinliğe dayanmalıdır.Adli hataların önüne geçilmesinin tek yolu budur.” (YCGK. 01.02.2005 tarih 2004/10-193/2)

•

“Anayasa Mahkemesi 25.02.1975 tarih ve 1973/37 esas 1975/22 karar sayılı kararında, masumluk karinesinin ceza hukukunun temel ilkelerinden biri olduğunu belirtmiştir. Ceza yargılamasının amacı, hiçbir duraksamaya yer vermeden maddi gerçeğin ortaya çıkarılmasıdır. Sanığın savunmasının aksini kanıtlaması ondan beklenemez. Sanığa yüklenen suçun sübuta erdiği yapılan yargılama sonucunda kuşkuya yer vermeksizin ortaya çıkarılmalıdır. Ceza yargılamasında kuşkunun bulunduğu yerde mahkûmiyet kararına yer yoktur.” (YCGK. 19.04.1993 tarih 6-81/110)

Yukarıdaki açıklamalarımızın ışığı altında, Ceza Muhakemesi Hukuku'nun olmazsa olmaz kurallarından olan **“kanıtlardan yola çıkılıp faile ulaşıldığında, kanıtların kişinin cezalandırılmasına yeterli, kesin, inandırıcı olması gerekir. Kuşkunun bulunduğu yerde ceza mahkûmiyetine gidilemez”** gerçeği gözetilerek:

•**Hazırlık soruşturmasında elde edilen deliller “hazır” delil olmayıp, duruşma açısından her zaman şüphe sebebidir.**

•**Delil, yargılama sürecini kapsayan son soruşturma sırasında elde edilecek ve tartışma sonucu kabul edilebilecek nitelikte sayılması durumunda, kanıt değeri taşıyabilecek bir terimdir.**

•**Deliller değerlendirilirken akla, mantığa, hukuka uygun olarak yorumlanmalı ve değerlendirilmelidir.**

•**Delil, temsil ettiği olgularla birlikte değerlendirilmelidir.**

•**Varsayımlara dayanarak yorum yapılması “Ceza Muhakemesi Hukuku”nun ana ilkelerine aykırıdır.**

•**Kuşkunun giderilmediği durumlarda ceza mahkûmiyetine gidilemez.**

•**Kanıtlardan yola çıkılıp, faile ulaşıldığında, kanıtların kişinin cezalandırılmasına yeterli, maddi, kesin ve inandırıcı, kuşkudan arınmış olması gerekir.**

B- Bu düşüncelerimizin ışığı altında, müvekkilimhakkında yapılan yargılamaya ilişkin olarak, dosyada mevcut bulunan kanıtların değerlendirilmesi bağlamına ilişkin görüş ve düşüncelerimizdir.

1- Dosyadaki kanıtlardan ve tanık beyanlarıyla müvekkilimin savunmalarında da ifade ettiği üzere, taraflar arasında henüz nihai sonuca ulaşılmamış bir mülkiyet ihtilafı vardır.

2- Dosyada mağdur tarafın gösterdiği tanıklardan’ın müştekinin yani’in yanında çalışan ve çıkar ilişkisi olan işçisi olduğu halde, tarafsız bir şekilde beyanda bulunmuş ve olaya ilişkin bir görgüsünü bulunmadığını ifade etmiştir.

3- Yine müvekkilim ile **arazinin sahibi olduğu iddia edilen** hakkında mülkiyet ihtilafı henüz çözümlenmemiş ve bu çerçevede olaya ilişkin bir bilgi ve görgüsü bulunmadığı halde, **Mahkemece çağrılmış ve kendisi vermiş olduğu ifadesinde sadece duyuma dayalı bir bilgisinin olduğunu ifade etmiştir.**

4- Müştekinin göstermiş olduğu tanıklardan'nın çelişkili beyanları yanında duruşma sırasında vermiş olduğu anlatımlarında müvekkilimin olay yerinde olmadığını kesin bir dille Mahkeme huzurunda ifade etmiş hatta, yüzleştirme sırasında da dosya içerisinde bulunan ifadesinde de görüleceği üzere; "*...olay yerinde yoktu, yukarıdaki ifademi bu şekilde düzeltiyorum, ismini olarak tam olarak hatırlamıyorum bir şahıs vardı,yoktu, ben'in ne söylediğini hatırlamıyorum;olay yerine sonradan geldi, tüfeği getirin vuracağım diye söyledi, orada idi, yoktu, Olay yerine hiç gelmedi*" şeklindeki açık ve net anlatımı çerçevesinde müvekkilimin olay yerinde bulunmadığı sabittir.

5- Mağdur önce tanık olarak ifadesi alınmış, daha sonra yargılama aşamasında müşteki kimliği kazanmıştır. **Mağdurun dosya içinden de anlaşılacağı üzere, arazi sahibi olduğunu iddia eden'in işçisi olup, bimekan takımından olması itibariyle anlatımlarına itibar edilemeyeceği, tarafsız tanıklık yapamayacağını gerçeğini de Mahkemenizin takdir ve değerlendirmesine sunuyoruz.**

6- Yargılama sırasında göstermiş olduğumuz savunma tanıkları, dosya içinde görüleceği üzere, **tehdide uğramışlar ve bu çerçevede de tanıklardan 2 Sulh Ceza Mahkemesinde beyanda bulunmuştur. Bu tanığın beyanından anlaşılacağı üzere, yukarıdan beri açıklamaya çalıştığımız tehdit, baskı, yıldırma yöntemiyle müşteki ve mağdur taraflarının nedenli bir yapılanma içinde olduğunun da bir göstergesi olduğunu düşünmekteyiz.**

Aynı şekilde'in beyanlarından da anlaşılacağı üzere, yukarıdaki açıklamalarımız çerçevesinde, tanığın açıklıkla ifade ettiği beyanında da ifade ettiği şekli ile; "*...Benim de orada bulunduğum bir gün evin önündeki tarlaya bir adam geldi, uzun boylu zayıf, buğday tenli bir kişiydi,'in'yı öldürmek için kendisini tuttuğunu çoban olarak orada işe başladığını fakat kendisinin bu işi yapmak istemediği için oradan para almadan ayrılıp gittiğini bizim yanımızda'e söyledi ve özür diledi...*" şeklindeki anlatımı da diğer tanığın beyanını tam ve eksiksiz bir şekilde desteklediğini düşünmekteyiz.

Ceza adaletinde maddi gerçekliğin araştırılmasının bir kural olması çerçevesinde, bu gerçekliğin tanık beyanlarınca kanıtlandığı halde, müvekkilim hakkında "**Hükmün Açıklanmasının Ertelemesi**" kararı verilmesinin adil olmadığını düşünmekteyiz.

C- Hazırlık soruşturması sırasında elde edilen kanıtlar bağlamında, "Şüphenin sanık lehine yorumlanması" evrensel Ceza Hukuku Kuralından yola çıkarak "Şüpheli" nin varlığının müvekkilimiz yönünden değerlendirilmesi;

Ceza adaletinin amacı bilindiği üzere **maddi gerçekiğin araştırılmasıdır**. Bu itibarla; müvekkilimizin yapılan yargılama süreci boyunca elde edilen maddi kanıtlar, müvekkilimin olayın başından bu yana birbiri ile çelişmeyen ve aksi kanıtlanmayan savunmaları göz önüne alındığında; **müvekkilim hakkında bir vicdan kanısı oluşturacak nitelikte maddi, kesin, tutarlı, birbiri ile çelişmeyen bir kanıt bulunmadığından beraat etmesi gerektiğini düşünüyorum.**

Sayın Mahkemenizce çok iyi bilindiği üzere, **Bir an için bir şüphenin varlığından bahis edilse dahi**; maddi kanıtlardan yola çıkarak faile ulaşıldığında **tüm delillerin vicdan kanısı oluşturacak nitelikte, kesin ve inandırıcı olması gerekir**. Bunun yanında, failin kastının hiçbir şüpheye yer verilmeyecek derecede saptanamaması durumunda, ‘*şüpheden sanık yararlanır*’ evrensel kuralını uygulamak gerekir.

“Her hukuk devletinde kabul edilen ve masumluk karinesi ile sıkı bir ilgisi bulunan şüpheden sanık yararlanır ilkesine göre, yapılan ceza muhakemesinin sonunda, fiilin sanık tarafından işlendiği % 100 belliliğe ulaşmadığı takdirde beraat kararı verilecektir (Anayasa M. 38/4., İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi M. 11, İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi M. 6/2, Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi I. 14/2). **Böyle bir ilkenin kabul edilmesinin sebebi, bir suçlunun cezasız kalmasının bir masumun mahkûm olmasına tercih edilmesidir; başka bir ifade ile masumluk karinesidir**” (CMK Adalet Komisyonu Raporu).

Şüphede konusunda yinelemek gerekirse şu hususa vurgu yapmak gerekir;

Ceza Muhakemesi Hukukunun temel prensiplerinden birisi de şüpheden sanığın yararlanaacağı ilkesidir. Her hukuk devletinde kabul edilen ve masumluk karinesi ile sıkı bir ilgisi olan bu ilkeye göre, yapılan ceza muhakemesi sonunda fiilin sanık tarafından işlendiği % **100 belliliğe ulaşmadığı takdirde beraat kararı verilecektir**. “Bir ülkede tek bir masum kişi cezalandırılmış ise, o ülkede herkes suçludur” sözü ünlü Ceza Hukukçusu *Faruk Erem*’indir. Bu sözün temelinde yatan ilkede “*masumluk karinesi*” dir.

Böyle bir ilkenin kabul edilmesinin sebebi, bir suçlunun cezasız kalmasının, bir masumun mahkûm olmasına tercih edilmesidir; başka bir ifade ile masumluk karinesidir.

Mahkemenizce bilindiği üzere; **Ceza adaletinin amacı maddi gerçekiğin araştırılmasıdır**. Bu çerçevede müvekkilimiz’nın samimi ve inandırıcı olan anlatımlarının aksini kanıtlayan vicdan kanısı oluşturacak nitelikte maddi, kesin bir delillin bulunmadığını düşünmekteyiz.

“ Bir ülkede tek bir masum kişi cezalandırılmış ise, o ülkede herkes suçludur” sözü ünlü Ceza Hukukçusu *Faruk Erem*’indir. Bu sözün temelinde yatan ilkede “masumluk karinesi” dir.

SONUÇ VE İSTEM :

6

Açıklanan nedenlerle müvekkilim’nin üzerine atılı suçun sabit olmaması nedeniyle beraatine karar verilmesi gerekirken, usul ve yasaya aykırı olan Sulh Ceza Mahkemesinin tarih ve esas sayılı ilamı ile verilen hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının kaldırılmasını talep ederim.

Saygılarımla,

Sanık Vekili